18/03/2026

Ο ήλιος το φως του το έκανε σκοτάδι!

/ Γνώμες

- Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

«Σέ ὡς ἐθεάσατο σαρκί κρεμάμενον, Χριστέ, ἐν ξύλῳ, τό φῶς εἰς σκότος μετέβαλεν ἥλιος˙ καί γῆ ἐσαλεύθη καί πέτραι διερράγησαν» (ωδή ε΄).

(Καθώς Σε είδε, Χριστέ, να κρέμεσαι ως άνθρωπος στο ξύλο του Σταυρού ο ήλιος, το φως του το έκανε σκοτάδι. Και η γη σαλεύτηκε και οι πέτρες έσπασαν).

Ο άγιος Ιωσήφ μάς μεταφέρει στα συγκλονιστικά γεγονότα της Μεγάλης Παρασκευής: τη Σταύρωση του Υιού και Λόγου του Θεού ως ανθρώπου, του Κυρίου Ιησού Χριστού. Κι ενώ σε πολλούς άλλους ύμνους αναφέρεται στη σωτηρία που πήγασε από τον Σταυρό, καθώς ο Εσταυρωμένος «αἴρει τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» και ανοίγει την κλεισμένη θύρα του Παραδείσου δίνοντας και πάλι τη ζωή στον άνθρωπο – «τῷ Σταυρῷ Σου, οἰκτίρμον, ἀνεζωώθημεν» (κάθισμα όρθρου) -, στον συγκεκριμένο ύμνο θυμίζει την αντίδραση της φύσης μπροστά σ’ αυτά που υπέστη ο Δημιουργός της, όπως βεβαίως περιγράφεται στο Ευαγγέλιο.

Διότι δεν πρέπει ποτέ να μας διαφεύγει ότι «τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καί τό πλήρωμα αὐτῆς» και ότι ο Κύριος είναι ο Παντοκράτωρ Δημιουργός Κύριος, διά του Οποίου

«πάντα ἐγένετο καί χωρίς Αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἕν ὅ γέγονε» (όλα δημιουργήθηκαν από τον Χριστό και χωρίς Αυτόν δεν έγινε τίποτε από αυτά που υπάρχουν). Το ομολογούμε άλλωστε διαρκώς και στο Σύμβολο της Πίστεως.

Ο Χριστός είναι ο «δι’ Οὗ τά πάντα ἐγένετο». Και μας προκαλεί με την υπόμνησή του αυτή ο άγιος υμνογράφος να μη ξεχνάμε ότι η φύση, μέρος της οποίας είμαστε και εμείς, συνιστά την αδελφή μας, συνιστά «ιερό τόπο» αφού διακρατείται από τις άκτιστες ενέργειες του Δημιουργού της, αποτελεί μία άλλη Βίβλο, στην οποία μπορούμε να διαβάζουμε την παρουσία του Τριαδικού Θεού μας – «οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα».

Κι αυτό θα πει κατ’ επέκταση ότι προσεγγίζοντας έτσι τη Δημιουργία του Θεού, η οποία κινείται από τον Κύριο για να εκφράσει τον αποτροπιασμό της για όσα εχθρικά συνέβησαν πάνω στον Γολγοθά από πλευράς του πρώτου της Κτίσεως ανθρώπου, την σεβόμαστε και την αγαπάμε. Γιατί «σκοποῦμεν οὐ τά βλεπόμενα ἀλλά τή μή βλεπόμενα» κατά τον απόστολο, τη χάρη όπως είπαμε και την ενέργεια του Θεού μας. Η άλογη φύση γίνεται εν προκειμένω ο δάσκαλος και ο καθοδηγητής μας.

pgdorbas.blogspot.com

Πηγή: https://www.pemptousia.gr